

Har det ærede Medlem Hr. Rytter ikke til syvende og sidst den Opfattelse, som jeg synes at støde paa hos det ærede Medlem Gang paa Gang, at det blot gælder om ved enhver Lejlighed at svække Administrationen til Fordel for Domstolene og at isolere disse saa meget som muligt, selv om der ikke er Tale om Domstolene som Doms-magt. Det er det Standpunkt, der forekommer mig udemokratisk, og jeg vil derfor gerne have det frem klart, for saa kan jeg bekæmpe det ud fra dets Forudsætninger og ikke indhyllet i en hel Mængde juridiske Argumenter, som jeg nu forhaabentlig har gendrevet.

Det ærede Medlem Hr. Rytter tumlede derefter med vanlig Færdighed rundt i alle mine Nederdrægtigheder i Thorup-Sagen og i Berning-Sagen — mærkeligt nok var Tage Jensen-Sagen ikke ogsaa paa Tapetet — Berning-Sagen; som ikke har den allerfjerneste Berøring med Retsplejeloven eller med denne Debat. Om Berning-Sagen har jeg overhovedet ikke talt. Jeg sagde i min Tale, at det Staahej, man straks rejste, særlig i Pressen, i Anledning af Thorup-Sagen, var saa voldsomt, at man øjnede hele Berning-Deliriet om igen. Denne ene Bemærkning er tilstrækkelig for det ærede Medlem Hr. Rytter til at tale spaltevis om denne ulykkelige Berning, som nu ikke kan faa Ro, og som burde have Ro, om Thorup-Sagen o. s. v., o. s. v., hele dette gamle Opkog om igen, som det ærede Medlem har erhvervet sig et Mesterskab i at servere saaledes, at ingen dødelig kan trævle det op paa normal Arbejdstid. Det er en saadan Vrimmel af Unøjagtigheder, hele og halve Misforstaaelser og det, som værre er, Men, som det gamle Ord siger, det kan ikke beskrives, det maa ses, og jeg maa derfor henvise til Fortrykket. Jeg agter ikke at besvare det hverken nu eller senere, jeg overlader hele denne Valplads af invalide Betragtninger og mishandlede Argumenter til det ærede Medlems Liebhave-re paa disse Omraader.

Kun en eneste Ting vil jeg anholde, skønt det er fuldt ud i Stilen og derfor maaske ligeledes fortjente Tavshed. Jeg udtalte Spalte 4381 følgende: „Det er jo kun ud fra en ret overfladisk og meget idealistisk Betragtning, at et fornuftigt Menneske vilde tro, at den tidligere konser-

vative Opfattelse af Embedsmanden som den loyale, upartiske, fornemt tilbageholdne og formelt korrekte Varetager af sin Gerning og Regeringens trofaste Medarbejder og Støtte, at denne ædle grundfæstede Opfattelse vilde vare stort længere, end til der kom en socialdemokratisk Regering.“ Hvad faar nu det ærede Medlem Hr. Rytter ud af denne Udtalelse? I Spalte 4412 udtaler det ærede Medlem sig herom saaledes: „Den højtærede Justitsminister sagde i den Anledning, at man maatte ikke tro, at det, man havde hørt om Embedsmændene tidligere, at de var ædle og loyale, ogsaa passede nu, da vi havde faaet den socialdemokratiske Regering.“ Jeg afbryder og siger: Det sagde jeg ikke!“ hvortil det ærede Medlem svarer: „Desværre har jeg ikke Fortrykket, saa jeg kan ikke citere Ordene, men det vil nogenlunde passe.“

Nej, det vil ikke nogenlunde passe. Det er noget helt andet at sige, at den grundfæstede Opfattelse, der tidligere gjaldt hos andre, havde noget som helst at gøre med det saglige Spørgsmaal om Embedsmandens større eller mindre Loyalitet; den har jeg ikke udtalt mig om. Det er en Form for Polemik, som det ærede Medlem, ogsaa naar han har læst Fortrykket, Gang paa Gang synes mig at anvende i de bedste Hensigter med det venneseleste Aasyn og med det uheldigst mulige Resultat.

Jeg kommer saa til det sidste store Spørgsmaal, offentlig Votering i Højesteret, eller rettere Domstolenes Competence. I Forbindelse med Spørgsmaalet om Indførelse af offentlig Votering er man jo her forleden kommet ind paa hele det statsretlige Hovedproblem om Forholdet mellem Lovgivningsmagten og Domstolene, eller nærmere præciseret Spørgsmaalet om, hvorvidt Højesteret her i Landet har en forfatningsmæssig Ret til at afgøre, om en i øvrigt gyldigt vedtagen Lov er ugyldig som stridende mod Grundloven. Jeg tager Spørgsmaalet her i dets sidste Konsekvens, i dets Renhed, og holder de mange andre Problemer om Forskellen mellem formel og reel Ulovlighed, om Fortolkningen af de uegentlige Retsfor-skrifter, Grundlovens Løfteparagraffer o. s. v. o. s. v. udenfor; bl. a. ogsaa af Hensyn til Tingets Tid, det vil sige af Hensyn til hele dette mægtige Problems omfattende Karakterer.